

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6Csp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201384
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8220201384.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v spore žalobcu: V. Z., D.. X.XX.XXXX, N. G. XX/XXX, XXX XX F., právne zastúpenému: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenému: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom Majerníková 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o primerané finančné zadost'učinenie, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni 500,- Eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 5.8.2020 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplata sumy 1.814 Eur predstavujúcej primerané finančné zadost'učinenie a náhrady trov konania.
2. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Csp/122/2018 sa domáhal a vydania bezdôvodného obohata, pričom v označenom konaní bol úspešný, keď súd žalobe rozsudkom sp. zn. 5Csp/122/2018 zo dňa 29.3.2019, ktorý sa stal právoplatný 24.4.2019 vyhovel. Za porušenie spotrebiteľských práv judikovaných označeným súdnym rozhodnutím si uplatnil satisfakciu v podobe primeraného zadost'učinenia z dôvodu, že svoje práva si musel brániť podaním skoršej žaloby. Ďalej žalobu odôvodnil tým, že primerané finančné zadost'učinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Výšku žiadaného zadost'učinenia odôvodňoval skutočnosťou, že žalovaný sa na jeho úkor obohatal o sumu 1.814 Eur.
3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 2.9.2020. Uviedol, že neuznáva žalobcom vznesený nárok na finančné zadost'učinenie ani čo do dôvodu, ani čo do výšky. Podľa jeho názoru žalobca nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil vznesený nárok na finančné zadost'učinenie. Žalobcovi finančné zadost'učinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadost'učinenia, žalobcovi nevznikla. Poukázal na skutočnosť, že ako môže byť poskytnutá dlžníkovi právna ochrana, keď sám je ten, kto ako prvý porušil svoje povinnosti, nakoľko si neplnil záväzky, ku ktorým pristúpil. Žalobca v postavení dlžníka uzatvoril so žalovaným v postavení veriteľa dňa 01.02.2013 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 400,- Eur. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa druhá veta síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadost'učinenia, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom či sa prizná primerané finančné zadost'učinenie a v akej výške je potrebné

zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia. Žalovaný má vedomosť a rešpektuje rozhodnutie vydané v konaní vedenom Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 5Csp/122/2018. Žalovaný má za to, že rozsudok Okresného súdu Bardejov má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu prípadné priznanie náhrady finančného zadosťučinenia za neprimerané. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Porušenie práva by nebolo možné napraviť inak napríklad v tom prípade, ak by žalobcovo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo premlčané. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany nie len jeho deklaráciu. Žalobca má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na prechádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalovaný je ďalej toho názoru, že žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Primerané finančné zadosťučinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy, no nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody. Priznanie žalobcom požadovaných finančných prostriedkov by prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Toto však nepredstavuje daný prípad. Priznané finančné zadosťučinenie nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé, pretože ide len o duplicitné uplatnenie a priznanie sumy finančného zadosťučinenia. Určenie konkrétnej výšky je síce vo výlučnej kompetencii všeobecných súdov, ktoré sú povinné individuálne posúdiť každý jednotlivý prípad s ohľadom na kritériá stanovené v zákone, avšak tieto sú povinné priznať výšku finančného zadosťučinenia aj riadne odôvodniť s poukazom na nemateriálnu ujmu, ktorá spotrebiteľovi vznikla. Vo vnútroštátnom prostredí môže byť teda vytvorený a aplikovaný vlastný model sankcionovania tak, aby bola možná náprava súladná s právnym poriadkom. Na základe uvedeného žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Na nariadené pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 2.12.2020 s tým, že súhlasil s uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd postupom podľa § 180 CSP prejednal vec v neprítomnosti žalovaného.

5. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, jej prílohami, a to rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/122/2018 zo dňa 29.3.2019, vyjadrením žalovaného k žalobe a ďalším obsahom spisu, pričom zistil nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/122/2018 súd uložil žalovanému (POHOTOVOSŤ, s.r.o.) zaplatiť žalobcovi 1.814 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.814 eur od 4.1.2019 do zaplataenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi voči žalovanému v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného súd uviedol, že „Žalobkyňa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.12.2018 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.814,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.814,- Eur od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplataenia. Zároveň žiadala určiť, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX z 01.02.2003, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 10) v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ju uhradiť v mesačných splátkach/e tak, ako je to uvedené na prvej strane tejto zmluvy. Časť poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšná časť zahŕňa náklady na vypracovanie a 2 uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“ je nepríjemná. Rovnako tak v žalobe žiadala priznať náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že so žalovaným uzavrela Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX z 01.02.2013 (ďalej len „Zmluva“). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 400,- Eur za poplatok vo výške 288,- € s tým, že celková čiastka vo výške 688,- € bude zaplataená do 8.10.2013. Na predmetný úver žalobkyňa zaplatala celkovo 2.214,- Eur. Uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver,

zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Predmetná zmluva č. XXXXXXXXXX neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), c), f), j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov. V zmluve o úvere je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 39,15 %, pričom priemerná úroková miera z úverov poskytnutých rezidentom eurozóny pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do 1 roka bola za február 2013 vo výške 9,44 % p.a., teda výška ročnej úrokovej sadzby je viac ako štvornásobne vyššia. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný, preto považuje ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v zmluve za absolútne neplatnú. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 400,- €, pričom na splátkach žalovanému zaplatila celkom sumu 2.214,- €. Má za to, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil a preto podľa § 451 ods. 1, 2 OZ je povinný bezdôvodné obohatenie vo výške 1.814,- € vydať žalobkyni. Žalobkyňa ďalej uviedla, že predmetná zmluva o pôžičke obsahuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 10) v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ju uhradiť v mesačných splátkach/e tak, ako je to uvedené na prvej strane tejto zmluvy. Časť poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšná časť zahŕňa náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“. Žalobkyňa zaplatila žalovanému poplatok vo výške 288,- €, žalovaný však za takýto poplatok neposkytol reálne plnenie. Nejde o individuálne dojednanie a svojou výškou na jednej strane a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto podľa § 53 ods. 1 OZ predstavuje neprijateľnú podmienku, keďže zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie ide. Keďže v časti žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia boli splnené podmienky podľa ustanovenia § 177 ods. 2 písm. a) C.s.p., súd v tejto časti žaloby rozhodol na základe predložených listinných dôkazov bez nariadenia ústneho pojednávania.“

6. Podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7. Súd poukazuje na interpretačné pravidlo obsiahnuté v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/45/2012 zo dňa 24.06.2013, podľa ktorého pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa. Preto v predmetnom prípade právoplatným ukončením konania vo veci sp. zn. 5Csp/122/2018, bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného primerané finančné zadostučinenie. (viď tiež uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/63/2019-113 zo dňa 07.11.2019)

8. Súd odkazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, v ktorom tento súd v bode 18. odôvodnenia (odvolávajúc sa na svoje skoršie rozhodnutie vo veci sp. zn. 6Cdo/389/2015) konštatoval: „Pod úspešným uplatnením práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétnej vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

9. Aj použitím doslovného gramatického výkladu vo vzťahu k vyslovenému právnomu názoru Najvyššieho súdu SR súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené predpoklady pre uplatnenie práva žalobcu na primerané finančné zadostučinenie. Totiž pojem „judikovať“ neznamená vysloviť právny záver len vo výroku rozhodnutia a dokonca neznamená len „ratio decidendi“, teda nosný dôvod rozhodnutia, ale za judikovanie je potrebné považovať aj „obiter dictum“, teda marginálne

závery rozhodnutia súdu. Je nepochybné, že v základnom konaní sp. zn. 5Csp/122/2018 súd vyhovel žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia 1.814 eur s príslušenstvom. V základnom konaní súd (išlo sice o kontumačný rozsudok, ale tento v podstate znamenal, že žalovaný nerozporoval skutočnosť o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane dodávateľa - žalovaného v sume 1.814 Eur) vychádzal zo skutočnosti, že žalobca so žalovaným uzavrel Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX z 01.02.2013 (ďalej len „Zmluva“). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 400,- Eur za poplatok vo výške 288,- € s tým, že celková čiastka vo výške 688,- € bude zaplatená do 8.10.2013. Na predmetný úver žalobca zaplatil celkovo 2.214,- Eur. Uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Predmetná zmluva č. XXXXXXXXXX neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), c), f), j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov. V zmluve o úvere je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 39,15 %, pričom priemerná úroková miera z úverov poskytnutých rezidentom eurozóny pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do 1 roka bola za február 2013 vo výške 9,44 % p.a., teda výška ročnej úrokovej sadzby je viac ako štvornásobne vyššia. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný, preto považuje ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v zmluve za absolútne neplatnú. Žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 400,- €, pričom na splátkach žalovanému zaplatil celkom sumu 2.214,- €. Mal za to, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a preto podľa § 451 ods. 1, 2 OZ je povinný bezdôvodné obohatenie vo výške 1.814,- € vydať žalobcovi.“

10. Z uvedeného rozhodnutia nemožno vyvodiť iný záver než ten, že žalobca bol v postavení žalovaného ako spotrebiteľa v pôvodnom konaní voči žalovanému (dodávateľovi) úspešný. Preto sú splnené predpoklady podľa tretej vety § 3 ods. 5 zákona š. 250/2007 Z. z.

11. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

12. Inštitút primeraného finančného zadostučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva „odradzujúci“). Inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. Sankcie za diskriminačné správanie musia byť „účinné, primerané a odradzujúce“ (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/101/2017 zo dňa 7.12.2017).

13. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

14. Súd mal preukázané, že žalobca bol v základnom konaní v procesnom postavení žalobcu úspešný. Vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku vo veci sp. zn. 5Csp/122/2018 pri nerozporovaní skutkových tvrdení žalovaným, keďže bol vydaný kontumačný rozsudok, možno jednoznačne vychádzať z toho, že žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil z dôvodu nedostatkov úverovej zmluvy spôsobujúcej jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Niet pochybností o tom, že žalobca ako spotrebiteľ si bol nútený uplatňovať svoje práva a brániť sa v základnom konaní a bol v tomto základnom konaní úspešný, čím došlo k naplneniu dikcie tretej vety § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

15. Výška primeraného finančného zadostučinenia nie je v zákone explicitne definovaná, ale je ponechaná na úvahu súdu, ktorý vyhodnocuje jej primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci.

16. Súd žalobcovi priznal titulom primeraného finančného zadostučinenia sumu 500,00 Eur. V tejto súvislosti mal na pamäti satisfakčnú funkciu primeraného finančného zadostučinenia. Podľa názoru

súdu práve táto suma dostatočne kompenzuje vzniknutú ujmu žalobcovi, ktorému bolo zasiahnutého ako do majetkovej sféry, ale aj skutočnosťou, že bol nútený bezdôvodné obohatenie si žiadať späť, bol narušený nielen jeho bežný život.

17. Súd vzal zreteľ aj na sankčnú a odradzujúcu zložku primeraného finančného zadosťučinenia, pričom aj z tohto pohľadu sa suma priznaná žalobcovi javí ako primeraná. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá nemôže byť svojvoľná, je potrebné vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétne výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti. Odôvodnenie priznanej výšky musí byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/24/2020 zo dňa 18.08.2020).

18. V danom prípade súd zohľadnil závažnosť porušenia práv, keď zmluva medzi žalobcom a žalovaným neobsahovala náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. a), c), f), j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a predmetný úver bol podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov, avšak vzal do úvahy skutočnosť, že síce žalobca musel žiadať bezdôvodné obohatenie od žalovaného späť v konaní pod sp. zn. 5Csp/122/2018, avšak zvýrazniac, že toto konanie po nerozporovaní skutkových tvrdení žalovaným skončilo kontumačným rozsudkom.

19. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že výška priznanej sumy je adekvátna. Súd sa nestotožnil s nárokom žalobcu o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1.814 Eur rovnajúcej sa sume bezdôvodného obohatenia priznaného v základnom konaní. Preto súd žalobu čo do nároku prevyšujúceho sumu 500,00 Eur zamietol.

20. Súd bral do úvahy aj skutočnosť, aby priznanie finančného zadosťučinenia nebolo len nástrojom bezdôvodného majetkového obohacovania žalobcu. Finančné zadosťučinenie je nárok, ktorý je priznávaný navyše, pre primeranosť nároku ktorého súd má umožnené aplikovať voľnú úvahu, obmedzenú tak, aby táto nebola arbitrárna a logicky zdôvodniteľná. Vzhľadom na uvedené skutočnosti o porušení spotrebiteľských práv zohľadniac aj to, že základné konanie skončilo vydaním kontumačného rozsudku a všetkých ostatných spomenutých skutočností má súd za to, že suma 500 Eur ako finančné zadosťučinenie je pre dovŕšenie satisfakcie porušených práv žalobcu ako spotrebiteľa vhodná (primeraná) a popri už judikovanej povinnosti žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi rozsudkom Okresného súdu Bardejov 5Csp/122/2018 z 29.3.2019 spolu so zaplatením náhrad trov konania sankcionuje žalovaného dostatočne, čím svojím účinkom prispieva aj k upusteniu od uplatňovania obdobných nekalých praktík voči iným spotrebiteľom. Uvedená suma 500 Eur zodpovedá zákonom zvýraznenej ochrane spotrebiteľa, a má aj ním požadovanú primeranú sankčnú povahu, vedúcu žalovaného k upusteniu od obdobe konania v budúcnosti.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Súd vychádzal zo zásady úspechu zakotvenej v § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorej súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca bol úspešný v konaní, keďže mu súd priznal nárok, ktorý závisel od úvahy súdu. Žalobca bol teda úspešný v základe nároku, keďže priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré závisel od úvahy súdu. Preto súd rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania z prisúdenej sumy. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.). Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.